

LBRIS

We know
books

Copyright © 2000 by Neale Donald Walsch

Titlul în limba engleză: *Communion with God*

Această ediție a fost publicată prin înțelegere cu Penguin Putnam Inc., care își rezervă toate drepturile, inclusiv cel de reproducere în întregime sau parțial. Dreptul lui Neale Donald Walsch de a fi identificat ca Autor al lucrărilor sale a fost revendicat de către el conform reglementărilor *Copyright, Designs and Patents Act 1998*

Copyright ©2001, Editura For You

Tehnoredactare: Felicia Drăgușin

Design copertă: Monica Vișan

Pe coperta 1, *Kundalini*, sculptură în bronz realizată de sculptorul Dorin D. Iormeanu, Paris, 1979.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Walsch, Neale Donald

Comuniune cu Dumnezeu / Neale Donald Walsch -

București: For You, 2001

ISBN vechi: 973-98405-8-2; ISBN nou: 978-973-984-058-3

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Tel./fax: 021/665.62.23; 0311001455,

Tel. mobil: 0724.212.691, 0724.212.695

e-mail: foryou@editura-foryou.ro; comenzi@editura-foryou.ro

website: <http://www.editura-foryou.ro>

Facebook: <https://www.facebook.com/Editura-For-You>

Instagram: <https://instagram.com/edituraforyou/>

Printed in Romania

NEALE DONALD WALSCH

COMUNIUNE CU DUMNEZEU

un dialog neobișnuit

Traducere
MONICA VIȘAN

EDITURA FOR YOU

Introducere	5
Preludiu	12

Partea I

Cele Zece Iluzii ale Oamenilor

Iluzia Nevoii	28
Iluzia Eșecului	34
Iluzia Lipsei de Unitate	37
Iluzia Lipsurilor	45
Iluzia Cerințelor	52
Iluzia Judecății	58
Iluzia Condamnării	64
Iluzia Condiționării	73
Iluzia Superiorității	79
Iluzia Ignoranței	86

Partea a II-a

A fi stăpân peste Iluzii

Cum să-i învățați bine pe copiii voștri	92
A vedea Iluziile ca pe niște iluzii	99
A înțelege scopul Iluziilor	108
A medita asupra Iluziilor	111
A folosi Iluziile	116
Re-crearea realității voastre	159

Partea a III-a

Întâlnirea cu Creatorul interior

A prelua controlul asupra trupului tău	172
A prelua controlul asupra emoțiilor voastre	176
Cultivarea voinței	179
Mesajul Creatorului	184
Nu pierdeți clipa voastră de Grație	188
Încheiere	194

CĂRȚI PUBLICATE DE EDITURA FOR YOU

Monica Vișan

Metodă rapidă de învățare a gramaticii limbii engleze

Exerciții de gramatică engleză vol I

Exerciții de gramatică engleză vol. II

VERBULtoate trei costă 50,00 lei

Neale Donald Walsch

Conversații cu Dumnezeu,

volumul I, II, III47,00 lei

Dumnezeu și minunile din viața noastră15,00 lei

Acasă cu Dumnezeu20,00 lei

Ce vrea Dumnezeu18,00 lei

Când totul se schimbă, schimbă totul25,00 lei

Mai fericit decât Dumnezeu18,00 lei

Paul Ferrini

Iubire fără condiții,

Reflecții ale Minții Christice15,00 lei

Reflecții ale Minții Christice, partea a II-a12,00 lei

Miracolul iubirii,

Reflecții ale Minții Christice, partea a IV-a10,00 lei

Cuvinte de înțelepciune pentru fiecare zi15,00 lei

Amour sans conditions (lb. franceză)15,00 lei

Iubirea este Evanghelia mea8,00 lei

Cum să creăm o relație spirituală10,00 lei

Christul cel viu15,00 lei

Vindecă-ți viața23,00 lei

Debbie Ford

Partea întunecată a căutătorilor de Lumină12,00 lei

Secretul umbrei12,00 lei

Iluzia Nevoii

Prima Iluzie este: NEVOIA EXISTĂ

Aceasta nu este numai Prima Iluzie, ci și cea mai importantă. Toate celelalte iluzii se bazează pe ea.

Tot ceea ce ați trăit în mod curent ca experiență în viață – tot ceea ce simțiți clipă de clipă – își are rădăcinile în această idee și în gândurile voastre legate de ea.

Nevoia este nonexistentă în Univers. Este nevoie de ceva numai atunci când se așteaptă un anumit rezultat. Universul nu așteaptă un rezultat anumit. Universul *este* rezultatul.

Nevoia este, de asemenea, nonexistentă în mintea lui Dumnezeu. Dumnezeu ar avea nevoie de ceva numai dacă ar aștepta un anumit rezultat. Dumnezeu nu așteaptă niciun rezultat. Dumnezeu este cel care produce *toate* rezultatele.

Dacă Dumnezeu ar avea nevoie de ceva pentru a obține un rezultat, de unde ar lua Dumnezeu acest lucru? Nu există nimic care să existe în afara lui Dumnezeu.

Dumnezeu este Tot Ceea Ce Este, Tot Ceea Ce A Fost și Tot Ceea Ce Va Fi Vreodată. Nu există nimic din ceea ce există care să nu fie Dumnezeu.

Ați putea reține mai bine această idee dacă folosiți cuvântul „Viață“, în locul cuvântului „Dumnezeu“. Cele două cuvinte pot fi folosite unul în locul altuia, astfel încât nu

schimbați înțelesul; vă amplificați doar puterea de înțelegere. Nu există nimic din ceea ce este, care să nu fie Viață. Dacă Viața ar avea nevoie de ceva pentru a se obține un rezultat, de unde ar lua Viața acest lucru? Nu există nimic în afara Vieții. Viața este Tot Ceea Ce Este, Tot Ceea Ce A Fost și Tot Ceea Ce Va Fi Vreodată.

Dumnezeu nu are nevoie de nimic ca să Se manifeste, în afară de ceea ce se manifestă.

Viața nu are nevoie de nimic ca să se manifeste, în afară de ceea ce se manifestă.

Universul nu are nevoie de nimic ca să se manifeste, în afară de ceea ce se manifestă.

Aceasta face parte din natura lucrurilor. *Așa stau lucrurile*, nu așa cum v-ați imaginat voi. În imaginația voastră, voi ați creat ideea de Nevoie din experiența care v-a arătat că, pentru ca să supraviețuiți, aveți nevoie de anumite lucruri. Să presupunem că nu v-ar păsa dacă trăiți sau muriți. În acest caz, de ce anume ați avea nevoie?

De absolut nimic.

Să presupunem că v-ar fi imposibil să *nu* trăiți. De ce anume ați avea atunci nevoie?

De absolut nimic.

Iată, acum, adevărul despre voi: este imposibil ca voi să nu supraviețuiți. *Nu se poate să nu trăiți*. Problema nu se pune *dacă* veți trăi, ci *cum*. Adică, ce formă veți lua? Care va fi experiența voastră?

Adevăr vă spun Eu vouă: nu aveți nevoie de nimic pentru ca să supraviețuiți. Supraviețuirea voastră este garantată. V-am dat viață veșnică și nu v-am luat-o niciodată înapoi.

S-ar putea ca, atunci când auziți cuvintele astea, să spuneți că supraviețuirea e una și fericirea e cu totul altceva. S-ar putea să vă gândiți că aveți nevoie de ceva pentru ca să

supraviețuiri fiind fericiți – că puteți fi fericiți numai în anumite condiții. Acest lucru nu este adevărat, doar voi ați crezut că este. Și, deoarece credința produce experiență, voi ați trăit experiența vieții în acest mod și, prin urmare, v-ați imaginat un Dumnezeu care și El trebuie să trăiască experiența Vieții în același mod. Dar acesta nu este un adevăr, nici când e vorba de Dumnezeu și nici când e vorba de voi. Singura diferență este că Dumnezeu *știe acest lucru*.

În momentul în care și voi veți ști aceasta, veți fi asemenea lui Dumnezeu. Veți fi stăpânii vieții voastre și întreaga voastră realitate se va schimba.

Iată un mare secret: fericirea nu este creată ca rezultat al unor anumite condiții. Anumite condiții sunt create ca rezultat al fericirii.

Iată o afirmație importantă și care trebuie repetată.

Fericirea nu este creată ca rezultat al unor anumite condiții. Anumite condiții sunt create ca rezultat al fericirii.

Aceeași afirmație este adevărată și în cazul tuturor celorlalte stări de a fi.

Dragostea nu este creată ca rezultat al unor anumite condiții. Anumite condiții sunt create ca rezultat al dragostei.

Compașiunea nu este creată ca rezultat al unor anumite condiții. Anumite condiții sunt create ca rezultat al compasiunii.

Abundența nu este creată ca rezultat al unor anumite condiții. Anumite condiții sunt create ca rezultat al abundenței.

Înlocuiți cu orice stare de a fi pe care v-o puteți imagina. În toate cazurile va fi adevărat că Starea de A Fi precede experiența – și o produce.

Deoarece nu ați înțeles aceasta, v-ați imaginat că, pentru ca voi să fiți fericiți, anumite lucruri trebuie să apară și

v-ați imaginat, de asemenea, un Dumnezeu pentru care este valabil același lucru.

Dar dacă Dumnezeu este Cauza Primordială, ce anume se poate întâmpla care să nu fie de la început provocat de către El? Iar dacă Dumnezeu este Atotputernic, ce anume se poate întâmpla, ceva ce să nu fie ales de către El?

E posibil, oare, ca ceva să apară și Dumnezeu să nu-l poată opri? Iar dacă Dumnezeu alege să nu-l oprească, evenimentul respectiv nu este ceva ales de El?

Bineînțeles că este.

Dar de ce ar alege Dumnezeu să se întâmple anumite lucruri, care L-ar face să fie nefericit? Răspunsul este unul pe care voi nu-l puteți accepta.

Nu există nimic care să-L facă nefericit pe Dumnezeu.

Nu puteți crede asta, deoarece o asemenea credință v-ar pretinde să credeți într-un Dumnezeu care nu are nevoie de nimic și care nu judecă pe nimeni – și nu vă puteți imagina un astfel de Dumnezeu. Motivul pentru care nu vă puteți imagina un astfel de Dumnezeu este că nu vă puteți imagina o astfel de *ființă umană*. Nu credeți că voi puteți trăi în acest fel și nu vă puteți imagina un Dumnezeu care este mai mareț decât voi.

Când veți ajunge să înțelegeți că *puteți* trăi în felul acesta, veți ști tot ceea ce este de știut în legătură cu Dumnezeu.

Veți ști că a doua afirmație este corectă. Dumnezeu *nu este* mai mareț decât voi. Cum ar putea să fie? Dumnezeu este Ceea Ce Sunteți Voi, iar voi sunteți Ceea Ce Este Dumnezeu. Iar *voi* sunteți mai măreți decât credeți.

Maeștrii știu acest lucru.

Chiar acum, pe planeta voastră există Maeștri care știu acest lucru. Acești Maeștri vin din multe tradiții, religii și civilizații, dar au cu toții un lucru în comun.

Nu există nimic care să-ți facă nefericiți pe Maeștri.

La începuturile civilizațiilor voastre primitive, majoritatea oamenilor nu erau în starea de Maestru. Singura lor dorință era să evite nefericirea sau durerea. Conștiința lor era prea limitată ca să înțeleagă că durerea nu produce în mod obligatoriu nefericire, așa că strategia lor de viață a fost construită pe ceea ce mai târziu a fost numit Principiul Plăcerii. Ei s-au îndreptat înspre ceea ce le făcea lor plăcere și s-au îndepărtat de ceea ce-i lipsea de plăcere (sau le provoca durere).

Astfel s-a născut Prima Iluzie, ideea că *Nevoia Există*. Aceasta a fost ceea ce s-ar putea numi prima greșală. Nevoia nu există. Ea este o ficțiune. În realitate, nu aveți nevoie de nimic ca să fiți fericiți. Fericirea este o stare de spirit. Primii oameni nu au fost capabili să înțeleagă acest lucru. Din cauză că simțeau că aveau nevoie de anumite lucruri pentru a fi fericiți, au presupus că același adevăr este valabil pentru întreaga Viață.

În această presupunere, ei au inclus acea parte din Viață pe care au ajuns s-o înțeleagă ca fiind o Putere Mai Mare – o putere pe care generații la rând au conceptualizat-o ca fiind o ființă vie, căreia i-au dat o mare varietate de nume, printre care: Allah, Iahve, Iehova și Dumnezeu.

Pentru primii oameni nu a fost greu să construiască o putere mai mare decât ei înșiși. Ba chiar, era necesar. Era nevoie de o explicație pentru ceea ce li se întâmpla, lucruri asupra cărora nu aveau niciun fel de control.

Greșeala în acest caz nu era în a presupune că exista ceva care arăta ca Dumnezeu (puterea combinată și energia combinată a lui Tot Ceea Ce Există), ci în presupunerea că această Putere Totală și Energie Completă ar putea avea nevoie de ceva; că Dumnezeu era, într-un fel sau altul, dependent de ceva sau de cineva pentru a fi fericit, satisfăcut,

complet și împlinit. Este ca și cum ai spune că Plinul nu este plin, că are nevoie de ceva *pentru a-l face să fie* plin. Era o contradicție în termeni, dar ei nu puteau să o vadă. Mulți nu o văd nici în ziua de astăzi.

În urma creării unui Dumnezeu dependent, oamenii au imaginat o legendă care spune că Dumnezeu are un *plan ascuns*. Cu alte cuvinte, există anumite lucruri pe care le vrea și are nevoie ca ele să apară, cât și *moduri* în care ele *trebuie* să apară pentru ca Dumnezeu să fie fericit. Oamenii au redus această legendă la un mit care s-a cristalizat ca: *Facă-se Voia Ta!*

Ideea voastră că Eu *aș avea* o Voie v-a forțat, apoi, să încercați să vă imaginați care *ar fi* Voia Mea. În cadrul acestui proces, a devenit repede clar că neamurile nu cădeau de acord în această privință. Nu toată lumea știa sau era de aceeași părere asupra a ceea ce însemna Voia lui Dumnezeu și nu toată lumea putea *să facă* Voia lui Dumnezeu.

Cei mai inteligenți dintre voi au folosit acest mod rațional de a gândi pentru a explica de ce viețile unor oameni păreau că funcționează mai bine decât ale altora. Atunci ați impus o nouă întrebare: cum era cu puțință să nu se facă Voia lui Dumnezeu, dacă Dumnezeu era Dumnezeu?

Devenise clar că exista un defect în acea Primă Iluzie. Acesta ar fi trebuit să arate că ideea de Nevoie era falsă. Dar oamenii știau, la un nivel foarte profund, că ei *nu* puteau *să renunțe* la Iluzie, deoarece, atunci, s-ar fi pus capăt la ceva foarte important.

Și aveau dreptate. Dar au făcut o greșală. În loc de a vedea Iluzia *ca pe* o iluzie și de a o folosi pentru scopul pentru care a fost creată, ei s-au gândit că trebuia să *îi îndrepte defectul*.

Astfel, prin îndreptarea defectului din Prima Iluzie, a luat naștere Cea de-a Doua Iluzie.

Iluzia Eșecului

A Doua Iluzie este: EȘECUL EXISTĂ

Ideea că Voia lui Dumnezeu *nu poate* fi făcută, presupunând că Dumnezeu are vreuna, se opune oricărui lucru pe care ați crezut că-L știți despre Dumnezeu – și anume că Dumnezeu este Atotputernic, omniprezent, Ființa Supremă, Creatorul. Cu toate acestea, este o idee pe care v-ați însușit-o cu entuziasm.

Aceasta dă naștere la iluzia foarte puternică, dar puțin probabilă, că *Dumnezeu poate avea eșecuri*.

Dumnezeu poate dori ceva, dar se poate să nu-l obțină.

Dumnezeu poate să vrea ceva, dar se poate să nu-l primească.

Dumnezeu poate avea nevoie de ceva, dar se poate să nu-l capete.

Pe scurt, Voia lui Dumnezeu poate fi zădărnicită.

Această iluzie era atât de forțată, încât până și percepțiile limitate ale minții umane puteau să-și dea seama de contradicție. Dar neamul vostru are o imaginație bogată și poate să depășească, cu o ușurință uluitoare, limitele credibilității. Nu numai că v-ați imaginat că are nevoi, dar v-ați imaginat un Dumnezeu care nu reușește să Și le îndeplinească.

Cum ați făcut voi asta? Iarăși, folosind proiecția. V-ați proiectat pe voi înșivă asupra Dumnezeului vostru. Încă o dată, o îndemânare sau o calitate, care de obicei aparține unei ființe și pe care I-ați atribuit-o lui Dumnezeu, a provenit direct din propria voastră experiență.

Deoarece ați observat că e posibil ca *voi* să nu reușiți să obțineți toate lucrurile de care vă imaginați că aveți nevoie pentru a fi fericiți, ați declarat că același lucru este adevărat și în privința lui Dumnezeu.

Pornind de la această iluzie, ați creat o legendă care vă învață că există îndoieli în privința rezultatelor obținute în viață. E posibil să meargă treaba, e posibil să nu. Ar putea fi totul în regulă, dar s-ar putea să nu fie; până la urmă, totul va fi bine – doar dacă nu va fi.

Atunci când, la toate astea, ați adăugat îndoiala că Dumnezeu Și-ar putea îndeplini nevoile (presupunând că are vreuna), a apărut prima voastră întâlnire cu frica.

Înainte de a născoci această poveste cu un Dumnezeu care nu ar putea face întotdeauna ce vrea, nu vă era frică. Nu exista nimic *de care să vă fie frică*. Dumnezeu deținea controlul, Dumnezeu era Putere Deplină, Minune și Glorie Deplină și totul era în regulă pe lume. Ce ar fi putut să meargă prost?

Apoi, însă, a apărut ideea că Dumnezeu s-ar putea să vrea ceva și să nu obțină. S-ar putea ca Dumnezeu să vrea ca toți copiii Lui să se întoarcă la El în cer, dar că acest lucru ar putea fi împiedicat de înșiși copiii Lui, prin propriile lor acțiuni. Dar chiar și această idee depășea limitele credibilității și, iarăși, mintea umană a văzut contradicția. Cum puteau să se împotrivească Creatorului creațiile lui Dumnezeu, dacă Creatorul și creațiile erau Una?

Cum era cu puțință ca rezultatele obținute în viață să fie puse la îndoială, dacă Cel Care producea aceste rezultate, cât și Cel Care le trăia ca experiență erau unul și același?

Fără discuție că exista un defect la Cea de-a Doua Iluzie. Acesta ar fi scos la iveală ideea că Eșecul era fals, dar oamenii știau, la un nivel foarte profund, că nu puteau *renunța* la Iluzie, deoarece, atunci, s-ar fi pus capăt la ceva foarte important.

Iarăși aveau dreptate. Dar, iarăși, au făcut o greșală.

În loc de a vedea Iluzia *ca pe* o iluzie și de a o folosi pentru scopul pentru care a fost creată, ei s-au gândit că trebuia să îi *îndrepte defectul*. Astfel, prin îndreptarea defectului din Cea de-a Doua Iluzie, a luat naștere Cea de-a Treia Iluzie.

Iluzia Lipsei de Unitate

A Treia Iluzie este: LIPSA DE UNITATE EXISTĂ

Singura scăpare din dilema Celei de-a Doua Iluzii a fost de a crea o a treia: Creatorul și creațiile *nu erau* Una.

Aceasta cerea ca mintea umană să născocoască posibilitatea ca imposibilul să existe – ca Cel Care Este Una să nu fie Una; ca Cel Care Este Unit să fie, în realitate, separat. Aceasta este Iluzia Lipsei de Unitate: ideea că separarea există.

Neamurile voastre au raționat că, dacă creațiile erau separate de Creator și dacă Creatorul le permitea creațiilor să facă orice doreau ele, atunci ar fi posibil ca aceste creații să facă ceva *ce Creatorul nu ar fi vrut ca ele să facă*. În aceste condiții, Voia Creatorului putea fi zădărnicită. Dumnezeu putea să vrea ceva și să nu obțină.

Lipsa de Unitate face Eșecul posibil, iar Eșecul este posibil numai dacă Nevoia există. O iluzie depinde de cealaltă.

Primele trei Iluzii sunt cruciale. Ele sunt atât de importante, atât de fundamentale în a le sprijini pe celelalte, încât li s-au dedicat legende separate pentru a le explica și pentru a fi siguri că ele *vor fi explicate* clar și frecvent.

Fiecare dintre civilizațiile voastre și-a creat propria legendă, dar toate au plecat de la aceleași elemente de bază, fiecare în felul ei. Una dintre cele mai faimoase este povestea lui Adam și a Evei.